

ZBOROVÝ LIST ◊ ROČNÍK XI. ◊ ČÍSLO 3 ◊ MÁJ 2020 ◊ NEPREDAJNÉ

KALVÍN



2

VYNOVENÝ
KALVÍN



3

SVÄTODUŠNÁ
KÁZEŇ



5

NANEBOVSTÚPENIE



7

HUDBA AKO LUXUS



8

MODLITBA

NÁVRAT DO CHRÁMU



Ján Šoltés

KEĎ STAVITELIA KLÁDLI ZÁKLADY HOSPODINOVHO CHRÁMU, POZVALI KŇAZOV, ABY SA POSTAVILI VO SVOJOM RÚCHU S TRÚBAMI, AJ LEVITOV, SYNOV ASÁFA, S CIMBALMI, ABY VELEBILI HOSPODINA PODĽA VZORU IZRAELSKÉHO KRÁĽA DÁVIDA.

STRIEDAVO CHVÁLILI A VELEBILI HOSPODINA SPEVOM: „LEBO JE DOBRÝ, LEBO JEHO MILOSRDENSTVO TRVÁ NAVEKY NAD IZRAELOM.“ VŠETOK ĽUD SA OZÝVAL VEĽKÝM JASOTOM A CHVÁLIL HOSPODINA, ŽE BOL POLOŽENÝ ZÁKLAD HOSPODINOVHO DOMU.

MNOHÍ Z KŇAZOV, LEVITOV A RODOVÝCH NÁČELNÍKOV, TÍ STARŠÍ, KTORÍ VIDELI PREDOŠLÝ CHRÁM, VŠAK VEĽMI NARIEKALI, KEĎ PRED ICH OČAMI KLÁDLI ZÁKLAD TOHTO CHRÁMU. MNOHÍ SA ZAS OZÝVALI NATEŠENÝM HLASOM, TAKŽE NIK NEVEDEL ROZOZNAŤ HLASITÝ RADOSTNÝ KRIK OD HLASITÉHO PLAČU ĽUDU, LEBO VEĽMI HLASNE KRIČAL A BOLO HO POČUŤ ĎALEKO.

(EZD 10,10-13)

Milé sestry, milí bratia, podobne ako Izraelský ľud kedysi z babylonského zajatia sa aj my vraciame zo zajatia karantény do chrámu.

Samozrejme, nie sme na tom až tak zle ako oni. Žili v otroctve, v cudzej krajine, odvykli hebrejským spôsobom. Ich deti už ani neovládali jazyk svojich predkov. Oproti nim sme na tom my ešte dobre. Sme v zajatí u seba doma. Máme veľa vecí, ktorými sa môžeme zamestnať. Niektorí z nás možno prišli o prácu, či sa o svoju budúcnosť obávajú, no predsa všetci aj keď sa nás kríza priamo nedotkla, tak nejak cítime, že to nie je ono. Niekomu možno chýba to, že nemôže ísť do rozličných obchodov či reštaurácií. Iným chýba kontakt s priateľmi, či s rodinou. A nám kresťanom chýbajú zasa spoločné bohoslužby.

Iste, nie sme na tom až tak zle ako boli Izraeliti. Izraelec v Babylone, ktorý túžil po Božom Slove, si musel nájsť nejakého učenca, ktorý by mu Slovo zvestoval, vyložil a často pri tom ešte aj riskoval perzekúcie štátnej moci. My dnes máme k dispozícii stovky hodín zvukových či video záznamov na internete. Kvantá textov a každý z nás má doma i Bibliu. No predsa tak nejak cítime, že to nie je ono.

Po uvoľnení Židia prichádzajú do Jeruzalema a

obnovujú chrámové spoločenstvo. Začína sa stavba, začína sa Bohoslužba. Jedni smútia nad tým, čo v kríze stratili, iní sa radujú nad novým chrámom, novým spoločenstvom. No všetci spolu sú tu a všetci spolu sa „ozývajú jasotom a chvália Hospodina.“

I my v týchto dňoch prichádzame do chrámu. Niektorí s radosťou, iní s obavami, so smútkom. Niektorí v radosnom očakávaní svetlej budúcnosti, iní so strachom pred tým, čo nás čaká. No predsa všetci spoločne prichádzame chváliť Hospodina a ďakovať mu za to, že „je dobrý a Jeho milosrdenstvo trvá naveky.“

No ani tí, ktorí do chrámu nemôžu, nemusia smútiť. Predsa len majú k dispozícii obrovské množstvo spôsobov, akými mať spoločenstvo s Bohom i ostatnými veriacimi. Snáď i im bude jednou z týchto pomôcok nové číslo nášho časopisu.

V prípade akýchkoľvek dotazov a pripomienok k novému dizajnu a úprave časopisu sa na nás môžete obrátiť na adresách ixo@centrum.cz alebo janco.soltes@gmail.com prípadne osobne kontaktovať pána farára Gajdošochiho. Taktiež veľmi radi uvítame a zverejníme Vaše príspevky.

SVÄTODUŠNÁ KÁZEŇ



Dušan Brna

KEĎ TO POČULI, BODLO ICH TO V SRDCI, A POVEDALI PETROVI A OSTATNÝM APOŠTOLOM: ČO ROBIŤ, MUŽOVIA, BRATIA? I ODPOVEDAL IM PETER: KAJAJTE SA! A NECH SA KAŽDÝ Z VÁS DÁ POKRSTIŤ V MENO JEŽIŠA KRISTA NA ODPUSTENIE HRIECHOV. A PRIJMETE DAR DUCHA SVÄTÉHO. LEBO ISTE VÁM PLATÍ TO ZASĽÚBENIE, AJ VAŠIM DEŤOM A VŠETKÝM, KTORÍ SÚ ĎALEKO, KTORÝCHKOĽVEK POVOLÁ PÁN, NÁŠ BOH. POTOM EŠTE MNOHÝMI INÝMI SLOVAMI VYDÁVAL SVEDECTVO A NAPOMÍNAL ICH HOVORIAC: DAJTE SA ZACHRÁNIŤ Z TOHTO SKAZENÉHO POKOLENIA! A TÍ, ČO OCHOTNE PRIJALI JEHO SLOVÁ, DALI SA POKRSTIŤ; I PRIPOJILO SA V TEN DEŇ OKOLO TRITISÍC DUŠÍ.

(SK 2,37-41)

Dnes, z milosti Božej si celá cirkev Pána Ježiša Krista pripomína zoslanie Ducha Svätého, ktorý nám bol zasľúbený od Pána Ježiša. Nechceme a nemôžeme túto udalosť brať na ľahkú váhu, ako aj vynechať a už vôbec ani ukracovať jej moc, ktorá je nepopierateľná. Pred zamyslením nad odkazom Božieho slova mi dovoľte trochu stručnej teológie na lepšie pochopenie Ducha Svätého. Nová zmluva bola napísaná v gréčtine. Slovo „pneuma“ je grécky výraz pre slovo Duch. Toto podstatné meno je stredného rodu. Gréci pod ním chápali zámeno „ono.“ Aj napriek tomu sa v Jánovi 16,7,8,13-14 a inde Ježiš odvoláva na slovo „pneuma“ stredného rodu pomocou mužského zámena. Inými slovami, Ježiš ho nazval „on“, zatiaľ čo gramaticky správne ho mal nazvať „ono“. Tým, že ho Ježiš takto nazval zdôraznil, že Duch Svätý je osoba a nie vec. Zároveň Ducha nazýva „Tešiteľ“ alebo „Pomocník“ (Ján 14:16,26, 15:26,16:7). Slovo „Tešiteľ“ sa nedá preložiť ako „potešenie“ ani nie je možné považovať ho za názov nejakej sily alebo pôsobenia. Ježiš sľúbil učeníkom, že po Jeho odchode sa tento Tešiteľ stane učiteľom tých, ktorých dovtedy učil sám Ježiš. Je preto zrejmé, že Duch Svätý je určite natolko osobou, nakoľko ňou bol sám Ježiš. Jasné je aj to, že Ježiš a Duch sú dve odlišné osoby (Stuart Olyott, Traja sú jedno str. 45).

Náš text Božieho slova je myšlienkovy bohatý na veci, na ktoré sa máme sústrediť. Je to otvorenie očí

pre cestu pokánia a o ochotnom prijatí slova. Dovoľte mi upriamiť pozornosť na túto myšlienku zistenia osobného stavu. Pri tejto súvislosti by som to rád doplnil slovami proroka Izaiáša 55,10-11: „Lebo ako dážď a sneh padá z neba, a nevracia sa tam, ale napája zem, robí ju plodnou, úrodnou a dáva semeno rozsievateľovi a jediačemu chlieb, tak bude moje slovo, ktoré vychádza z mojich úst: nenavráti sa ku mne prázdne, ale vykoná, čo sa mne páči, úspešne spraví, na čo ho posielam.“ Práve preto je dobre si uvedomiť aj dnes moc Božieho slova. Slovo evanjelia zasiahlo vtedy poslucháčov v

Jeruzaleme. Preto sa museli aj pýtať: „Čo máme robiť, mužovia bratia?“ Všetky slová, ktoré vyslovil Peter, patrili prítomným, ale aj predchádzajúcim generáciám a všetko sa naplnilo v Pánu Ježišovi Kristovi. Tak ako dnes, tak aj v minulosti namiesto toho aby

Pána Ježiša prijali ako očakávaného Mesiáša, vydali ho do rúk zločincov a pribili na kríž.

Aj dnes svojimi robenými hriechmi pribíjame Pána Ježiša na kríž! Obyvatelia Izraela majú na tom všetkom svoju spoluúčasť, ale všetko je vysvetlené v dvoch veršoch, ktoré spolu tvoria jeden celok (verše 23 a 24): „Toho, ktorého uložená rada a predvídava múdrosť Božia vydala, ste vy zamordovali, takže ste Ho rukám zločincov dali pribiť na kríž. Ale Boh Ho vzkriesil a zbavil bolesti smrti, ako ani nemohol zostať v jej moci.“ Tieto slová smerujú k záchrane človeka, mňa, teba, ktorá nám je daná v Pánu Ježišovi Kristovi.

„Ale Boh Ho vzkriesil...“

Sk 2,24

Preto v bázni pred Pánom Bohom by som zdôraznil, ako to máme zaznamenané v Skutkoch 4,12: „A *nieto spasenia v nikom inom, lebo nebolo dané pre ľudí iné meno pod nebom, v ktorom by sme mali dôjsť spasenia.*“

To je tá skutočná, pravá a dobrá správa - Evanjelium. Toto sa tak dotýka nášho srdca, ako čítame aj osobné svedectvo hneď na začiatku v prvej vete nášho textu verš 37: „*Keď to počuli, bodlo ich to v srdci,*“ ekumenický preklad píše: „*Keď to počuli, boli zasiahnutí v srdci.*“ Na zaujímavosť by som ešte doplnil Roháčkov preklad, na ktorom som vyrastal, ktorý túto udalosť zaznamenal takto: „*A keď to počuli, boli hlboko dojatí, až do srdca,*“ chcel by som vyzdvihnúť práve tú skutočnosť Božieho oslovenia, keď Pán Boh hovorí do srdca človeka. Musím zdôrazniť moc Božieho slova, tak ako to máme napísané v liste Židom 4,12–13: „*Lebo slovo Božie je živé a mocné a je ostrejšie než ktorýkoľvek dvojsečný meč a preniká až do rozdelenia duše a ducha, kĺbov a špikov a je schopné posudzovať hnutie a zmýšľanie srdca. A niečo tvora skrytého pred Ním, všetko je obnažené a odkryté očiam Toho, ktorému sa budeme zodpovedať.*“

Práve tak zasiahnutí Božím slovom, ako vtedy, tak aj dnes vidia svoj stav v pravom svetle Božieho slova. Je to milosť Božia, keď vidím seba, svoju hriešnosť a poznávam Božiu pomoc, ktorá je mi daná. Jednou z možností je mávnuť nad tým rukou a vydávať sa duchovným a duševným depresiám, stavom beznádeje. Ale aj pravý opak, keď som dotknutý, zasiahnutý Božím slovom, pýtam sa, čo mám urobiť. Božie slovo má vždy, v každej životnej situácii, v každej dobe, danú presnú odpoveď, a to aj dnes, v roku 2020. Kol'kokrát si počul zvesť evanjelia - dobrej správy a nezastupiteľnej práci Ducha Svätého dnes? Nerád by som aj dnes bral na ľahkú váhu, to čo všetko sa povedalo a hovorí. Aj dnes nám Božie slovo dáva presnú odpoveď.

Máme ešte čas milosti, a tak pristupujme zodpovedne k Božiemu dotyku a volajme k Pánu Bohu v modlitbe. Otvorme svoje srdce pre Pána Boha a budme poslušní

tomu, čo nám je priamou rečou povedané. Budme tí, ktorí počujú dobrú správu evanjelia, jej uverili. Náš život nech dáva svedectvo o Pánu Bohu. Som presvedčený, že my všetci aj na Slovensku, sme boli účastní mnohých Božích dobrodení. Potrebujeme milosť Božiu a Božie slovo, ktoré by sa dotýkalo našich srdc, aby sme boli múdrejší a vzdelanejší v známosti pravdy evanjelia a nasledovaní Pána Ježiša Krista. Preto túžme počuť Božie slovo a nezatvrdzujeme svoje srdce a budme poslušní Božiemu slovu. Všetko čo Pán Boh dáva do nášho života, má svoj význam a dôvod. Všetci potrebujeme, ja, ty, brat a sestra, život viery, posvätenie. Potrebujeme život, ktorý sa páči Pánu Bohu, a to názornú kázeň v každodennosti života, ktorá je viditeľná. Práve

preto tá kázeň „bodla do srdca,“ aby sme to mocné slovo prijali do života. Náš život je vždy viditeľný a aj to, či som poslušný alebo neposlušný Pánu Bohu a Jeho slovu. Pán Boh pomáhaj, aby dobrá správa evanjelia bola viditeľná na mojom, ale aj tvojom živote, milý brat a milá sestra.

Amen.

Modlitba

Prichádzame dnes k Tebe Hospodine s vd'ačnosťou, lebo si nám poslal Ducha Svätého. Ďakujeme Ti, lebo aj dnes môžeme vidieť a prežívať platnosť Božieho slova, ktoré sa dnes napíňa. Ďakujeme Ti za Tvoje slovo, ktoré sa dotýka nášho srdca. Uvedomujeme si, že sme hriešni a sme si vedomí skutočnosti, že takí budeme vo večnosti, akí sme v našej časnosti. Preto Ti musíme vyznať všetko, čím sme sa previnili voči Tebe. Prosíme, odpusť a nech Tvoje meno je oslávené v každom dni, ktorý máme od Teba. Vieme, že sme tu na zemi len pútnikmi a vieme, že nie sme sami. Preto prosíme o pomoc Teba, Otče, Synu Pane Ježišu Kriste a Duchu Svätý, lebo chceme sa nechať Tebou viesť v každom čase a v každej dobe, aby sme raz mohli prísť pred Tvoj trón ako tí, ktorých si vyvolil, aby niesli ovocie pokánia, viery a svedectva v časnosti, pokiaľ nás nepovoláš do večnosti. Amen.

„A *nieto spasenia v nikom inom, lebo nebolo dané pre ľudí iné meno pod nebom, v ktorom by sme mali dôjsť spasenia*“

Sk 4,12

NANEBOVSTÚPENIE



„TO SLOVO, KTORÉ POSLAL SYNOM IZRAELSKÝM, KEĎ DAL ZVESTOVAŤ POKOJ SKRZE JEŽIŠA KRISTA, A ON JE PÁNOM VŠETKÝCH.“

(SK 10,36)

Ján Čontofalský

Nábožné kresťanské zhromaždenie, milí bratia a sestry v Kristu! V deň nanebovstúpenia Pána Ježiša Krista máme pred očami mimoriadnu udalosť, ktorá sa odohrala pred tvárou učeníkov a v záujme diela vykúpenia, ktoré Pán Boh dokonil skrze svojho Syna. Pán Boh nám dnes cez svoje sväté slovo predkladá mimoriadny obraz odchodu Ježiša Krista z kruhu svojich učeníkov. Podľa svedectva evanjelistu Lukáša vyviedol Ježiš svojich učeníkov do Betánie a tam pozdvihol svoje ruky, dával im svoje požehnanie, vznášajúc sa od nich do neba. S týmto Jeho požehnaním po prijatí Ducha Svätého mali konať svedeckú službu, pre ktorú ich vyvolil. Poveril ich k tejto službe a vystrojil.

Je prirodzené, že pri nanebovstúpení Ježiša Krista oči učeníkov sa upierali na odchádzajúceho Pána, ale aj pri tejto mimoriadnej udalosti počuli Božie oslovenie: „Galilejskí mužovia, čo tu stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás hore do neba, príde tak, ako ste Ho videli ísť do neba.“ (Sk 1,11) Poslanie učeníkov je jasné: „Idte a čiňte mi učeníkmi všetky národy.“ Na túto ich službu mali aj Jeho prísľub, že je s nimi po všetky dni. Práve Jeho prítomnosť v apoštolskej činnosti bola záruka úspechu ich svedectva. Vyšli a kázali všade, sprevádzali ich mnohé divy. O tejto skutočnosti sa presvedčame v živote a v práci učeníkov Ježiša Krista. Ich neľahká práca bola spojená s ťažkosťami a ich svedectvo sa stretávalo aj s neporozumením. Často s otvoreným nepriateľským postojom mnohých poslucháčov. Boli si však vedomí toho, na čo ich upozornil Ježiš za svojho pozemského spolupôsobenia s nimi. Na

svete mali súženie, ale mali dúfať, lebo On premohol svet. Ježiš im hovoril o tom, aby mali pokoj.

Ježiš ako stelesnené slovo stalo sa telom, aby bol s nami, videli sme Jeho slávu a bol naším pokojom. O tom sa presvedčil apoštol Peter, aj apoštol Pavol, práve tak, ako aj ostatní učeníci Pánovi a v tej viere poslušne niesli radostnú zvesť o pokoji a spáse všetkým ľuďom a národom.

**„Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás hore do neba, príde tak, ako ste Ho videli ísť do neba.“
(SK 1,11)**

Apoštol Peter jasne hovorí, že Boh nerobí rozdiel medzi ľuďmi, ale každý, kto činí spravodlivosť, je príjemný Bohu. Zaslúbenia boli dané predovšetkým starému Izraelu, v Ježišovi Kristovi platia pre všetkých, ktorí ich s vierou prijímajú. Prekvapením a úžasom boli

naplnení veriaci zo Židov, keď boli svedkami vyliatia svätého Ducha aj na pohanov, ktorí ochotne prijímali svedectvo Petrovo. Pre veriacich je Ježiš Kristus pokojom a životom.

Cirkev Ježiša Krista má svoje oči vždy upreté na Pána, ale pritom nezabúda na to, že On bol poslaný na zem, aby bol so svojimi po všetky dni. Poslanie cirkvi je tu na tomto svete. Jej dal Boh to živé slovo – Ježiša Krista, aby bol základom pokoja. V ňom máme žiť a ovládať život okolo seba. Ježiš Kristus ako hlava svojej cirkvi riadi a posilňuje údy svojho tela, aby sa Jeho moc a sláva dokonávala aj skrze nich. Preto hľadáme na Neho. Ochotne počúvame Jeho Slovo, aby sme ním posilnení vo viere prijímali dar Svätého Ducha na každý deň. Tak získavame účinnú pomoc v službe pre pokoj duše a v našom živote. Pritom poznávame a presvedčame sa, že dávať seba, svoju rodinu a zbor

NÁVRATY

do tejto služby, nie je ani pohodlné, ani ľahké. O tom máme mnohé dôkazy a svedectvá zo života apoštolov pre mnohých svedkov Ježiša Krista v dejinách Jeho cirkvi. Avšak máme si byť vedomí toho, že Ten, ktorý nás so svojím posolstvom vysielal, je s nami. Potvrdí svoju zvesť ak ju ponesieme verne, v Jeho mene a v Jeho moci. Neodradí nás od toho ani výsmech, ani nepriateľský postoj tých, ktorým je táto zvesť pohoršením. On je naším pokojom a v ňom sme poznali jedinou cestu, ktorá vedie ku zmiereniu a pokoju duše, k pokoju s Bohom i k pokoju medzi ľuďmi. Veríme, že On zboril priehradný múr, ktorý vytvoril a nanovo vytvára človek svojim hriechom medzi sebou a svätým Bohom. Taký múr aj dnes vo svete rozdeľuje ľudí a národy, takže stoja proti sebe.

**„a keď odídem a pripravím vám miesto,
prídem zase a poberiem si vás k sebe,
aby ste tam, kde som ja,
aj vy boli.“
(Jn 14,3b)**

Ježiš Kristus nám pripravil jedinou správnu cestu k vzájomnému zblíženiu a porozumeniu, tým aj k novým medziľudským vzťahom. Človek vo svojom blížnom poznáva svojho brata, ktorému je ochotný a vždy hotový poslúžiť tým, čo vedie k pokoju a životu.

Nadovšetko cirkev Ježiša Krista žije vo svojich údoch, hľadá na Ježiša Krista a nikdy nezabúda, že jej Pán, ktorý vstúpil na nebo, práve tak príde vo svojej moci a sláve. Preto v ustavičnej bdelosti, s radosťou a vdáčne koná službu zmierenia, ktoré vedie k pokoju časnému i večnému.

Napokon cirkev Ježiša Krista, ako nový Izrael, žije a pracuje v tom vedomí, že jej Pán, ktorý vstúpil na nebesá, odišiel, aby pripravil u svojho Otca miesto, ten večný príbytok pre svojich verných. On hovorí: „Prídem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli.“

Toto pre nás už urobil, a preto budme vernými svedkami Jeho lásky a pokoja, aby aj skrze našu skromnú službu, našli v ňom mnohí svojho Pána a Spasiteľa.

Amen.

Modlitba

Otče náš nebeský! Tebe vzdávame česť a vďaku za to, že si nám dal svojho Syna, ktorý položil svoj život za všetkých hriešnikov činiacich pokánie. Ďakujeme Ti za Jeho víťazstvo i za Jeho oslávenie, ktoré si skrze vieru môžeme prisvojiť aj my. Vyznávame pred Tebou, že často upierame svoje zraky do neba a pritom vieme zanedbávať svoje každodenné povinnosti, v ktorých sa máme osvedčiť, že sme Tvoje vdáčné deti.

Prosíme Ťa, udeľuj nám, i celej svojej cirkvi svojho Svätého Ducha na každý deň, aby sme v Jeho moci vedeli prekonávať pokušenie, odstraňovať nedorozumenie a upevňovať Tvoj pokoj na zemi.

Amen.



**JÁN ČONTOFALSKÝ (1916 - 2000)
PÔSOBIL V BÁNOVCIACH NAD ONDAVOU A V LASTOMÍRE.**

HUDBA AKO LUXUS



HOVORTE SPOLOČNE ŽALMY, HYMNY A DUCHOVNÉ PIESNE, V SRDCI SPIEVAJTE A OSLAJUJTE PÁNA.

(EF 5,19)

Veronika Savková

Hovorí sa, že v núdzi poznáš priateľa. Avšak, žijeme v náročnom období, keď nespoznávame len skutočných priateľov, ale menia sa aj naše hodnotové rebríčky a triedime v životoch veci na dôležité a menej dôležité až nepodstatné.

Sláva Bohu, že ja osobne s mojou rodinou výrazne nepociťujeme rapidný zásah koronavírusu do našich životov. Ako matka na materskej sme doma ako doteraz, máme dvor s pieskoviskom a veľkou šmykl'avkou a bicyklami, manžel pracuje v pneuservice, takže ich pracovná činnosť nebola pozastavená a dni nejakou plynú ďalej. Aj keď zostali „voľnočasové aktivity“ pozastavené a v kostole sa nestretávame na nácviku spevokolu, či na skúškach nového speváckeho zboru v Bežovciach, ten zvyšný čas buď noty aspoň pripravujem do budúcnosti, snažím sa posunúť ďalej „študentov“ kantorského kurzu v rámci individuálnych stretnutí, pracujem na jednom spevníku, hľadám inšpirácie... No a stala som sa väčšou pozorovateľkou.

Sledujem rodičov a učiteľov, ako zvládajú inú formu vyučovania. Časť z nich je dosť uhundraná a svoju energiu vkladá do nadávania a sťažovania sa, nie aby hľadala konštruktívne riešenia. Časť z nich je vdáčna a chváliaca – kolegov, rodičov, žiakov... Potom sledujem správy, čítam noviny, články, počúvam rádio... vnímam, ako sa štát, územné celky, mestá a obce snažia doslova „prežiť“ v ťažkých časoch. Samozrejme, aj tu sú skupiny, ktoré reptajú, ktoré sú príliš aktívne, aj príliš nečinné..

Nuž, všimla som si jednu vec, ktorú majú všet-

ci spoločnú. V konverzačných skupinách rodičia nabádali učiteľov, alebo opačne – učelia sa v úvode dištančného vyučovania vyjadrili, že nebudú dávať úlohy z predmetov ako je výtvarná, hudobná a ďalšie podobné predmety. Nedalo mi to, a opýtala som sa kolegyne, že aké sú to tie ďalšie podobné predmety (aj keď odpoveď som poznala). „No veď tie ďalšie ako je telesná a iné výchovy.“ Alebo mohla napísať rovno, no veď ďalšie nepodstatné...videla som viacero negatívnych reakcií, aby deti úlohy z výchov nerobili. V materských školách nejestvuje deň, aby sa nespievalo. A teraz? Deti zo škôlok, ktoré sú teraz doma, fungujú v iných režimoch. Časť výnimkám. Ale úprimné – poznám xy rodičov, ktorí si jednoducho s dieťaťom doma nezaspievajú. Lebo...dôvodov je veľa. Opäť časť výnimkám.

„Vďačne spievajte vo svojich srdciach Bohu žalmy, hymny, duchovné piesne.“

Kol 3,16

O týždeň na to som zaregistrovala z rádia informácie, že samosprávy a mestá budú šetriť kde sa len dá, a začnú na športových, kultúrno-umeleckých podujatiach, dokonca aj na osvetlení. Opäť ma zbolelo srdce. Kríza nás núti upravovať hodnoty a do popredia sa dostávajú tie najdôležitejšie veci. A hudba ňou nie je. Zrazu sa hudba stala luxusom, lebo sa jej venujú doma dobrovoľne len tí, ktorí sa ňou živia, jej milovníci a možno žiaci, ktorí navštevujú ZUŠky. A zároveň sa stala niečím menej potrebným.

Ja tomu rozumiem. Rozumiem tomu ako učiteľ (lebo naozaj žiaci majú toho veľa a pedagóg musí vedieť vyselektovať teraz to najpodstatnejšie), ako rodič (ktorý musí zvládnuť doučovanie detí doma), aj ako občan (ktorý vie, že samosprávy, mestá a obce ne-

ZAMYSLLENIE

majú financie navyše). A chcem tomu rozumieť aj ako hudobník (ktorého bolia slová kolegov, že hudobná výchova je menej podstatná ako iný predmet), ktorý je „utláčaný“ učiteľom, matkou a občanom v jednej osobe.

Mám na Vás dve prosby: Prvá prosba je: Prosím, nezavrhujte hudbu a neberte ju ako niečo nadbytočné alebo luxusné – dbajme aj na dôležitosť výchovných predmetov. Dávajme im náležitú váhu a pamätajte na to, že sú bránou k duši. Umenie je dôležité preto, lebo hovorí k tým častiam (nielen) detského bytia, ku ktorým inak nepreniknete (ani slovenským či cudzím jazykom, ani matematikou, biológiou, fyzikou a podobne). Druhá prosba je: prosím, spievajte a počúvajte hudbu. Hudba nie je luxus ani nič nadbytočné. Je to dar od Boha. Dar pre všetkých. A ak sa nám s Božím požehnaním podarí v budúcnosti uskutočniť tlač viachlasného zborníka piesní spevokolu Soli

Deo Gloria, venujem tejto téme menšiu kapitolu, lebo o spojení Boh – hudba – my, by sme mohli rozprávať a písať nekonečne dlho. Avšak, úryvok z nej použijem i teraz:

V liste Efezanom autor svojich adresátov nabáda: „Hovorte spoločne žalmy, hymny a duchovné piesne, v srdci spievajte a oslavujte Pána“ (Ef 5:19). S nabádaním sa stretávame v Novom zákone aj v epištole Kolosanom, kde nachádzame takmer identickú výzvu: „vd'áčne spievajte vo svojich srdciach Bohu žalmy, hymny, duchovné piesne.“ (Kol 3:16).

Posilňujme sa vo viere, v modlitbe a nezabúdajme na hudbu, lebo aj ona je forma, ako môžeme s Bohom komunikovať – prosiť i ďakovať. A keď tak budeme činiť, verím, že čoskoro nastane chvíľa, keď sa znova stretne v plnom počte na skúške spevokolu a budeme Vás všetkých môcť potešiť naším spevom počas bohoslužieb. Amen.

MODLITBA



Juraj Godočik

SMRŤ, KDE JE TVOJE VÍŤAZSTVO, KDE PEKLO TVOJ OSTEŇ?

(1KOR 15,55)

Aj dnes Pán odo mňa žiada, aby som sa v pokání odvrátil od zlej cesty, ktorá vedie do zatratenia a ku skaze celého ľudstva. Ved' ma Pane, prosím Ťa, po cestách spravodlivých, ktoré vedú k spaseniu môjho života. Všemohúci Otče náš, dal si ukrižovať svojho jednorodného Syna aj za mňa hriešneho na golgotskom kríži. Stále myslím na tú smutnú udalosť, že neviný zomrel aj za mňa a moje hriechy. Uvedomujem si to a pripomínam si to tak, že je to pre mňa milosť.

Treba umírtvovať v sebe starého človeka a obnovovať človeka nového. Prosím Ťa, Pane, nech sa aj pri mne stane Tvoja vôľa v budúcom mojom živote. Ďakujem za dnešný deň, ktorý si mi dal z lásky.

Vyliatu krv Pána Ježiša si budem stále pripomínať, aby som došiel do cieľa, kde ma posielaš. Tvoje víťazstvo nad smrťou nesiem v mojej mysli: „Smrť, kde je tvoje víťazstvo, kde peklo tvoj osteň?“ Amen.

KALVÍN - ZBOROVÝ LIST

VYDÁVA: REFORMOVANÁ KRESŤANSKÁ CIRKEV NA SLOVENSKU – CIRKEVNÝ ZBOR MICHALOVCE.

REDAKČNÁ RADA: JURAJ GAJDOŠOCI, JAROSLAV BÁNOCI, JÁN ŠOLTÉS, TIMEA SOTÁKOVÁ, ANNA MIKULOVÁ.

ZODPOVEDNÝ REDAKTOR: JÁN ŠOLTÉS, E-MAIL: IXO@CENTRUM.CZ, JANCO.SOLTES@GMAIL.COM

ADRESA REDAKCIE: A. SLÁDKOVIČA 7, 071 01 MICHALOVCE.

INTERNETOVÉ STRÁNKY ZBORU: WWW.KALVIN.SK

TLAČ: SCHMIT-PRESS, S. R. O., HVIEZDOSLAVOVA 26, 071 01 MICHALOVCE.

NEPREDAJNÉ

KALVÍNČEK

BABYLONSKÁ VEŽA

Určite si pamätáte príbeh o Noachovi a potope, ktorý sme na stránkach časopisu mali na konci minulého roka. Hospodin zoslal na zem potopu, avšak v korábe Boh zachránil Noacha, jeho ženu a jeho troch synov s manželkami. Noachovi synovia sa volali Šém, Chám a Jefet.

Po potope Noemovo potomstvo postupne zaplnilo celú zem. Pretože všetci pochádzali z jednej rodiny, rozprávali rovnakým jazykom. Učili sa hospodáriť, pestovať obilie, starať sa o zvieratá a tiež stavať mestá. Namiesto kameňov používali tehly, ktoré vy-
paľovali na slnku a namiesto hliny používali asfalt.

Ľudia cestovali z východu a našli rovinu v kra-
jine Šinár a usadili sa tam. Keď sa všetkému naučili, povedali si, že vybudujú veľké mesto. V ňom chceli postaviť vysokú vežu, ktorej vrchol bude siahať až do neba. Tým sa chceli presláviť a spolu žiť na jednom

mieste. Boli na seba hrdí, ako dobre to vymysleli. Boli presvedčení, že sa o seba postarajú sami a že Boha nepotrebujú.

Boh videl, že ľudská pýcha je veľká. Videl, že sú jeden národ, ktorý rozpráva len jednou rečou. Hospodin si povedal, že stavanie veže je iba začiatok a že keď sa im stavba podarí, ľudia si budú myslieť, že im už nikto nikdy nezabráni v tom, čo si zaumienia. Hospodin sa rozhodol, že zastaví ľudí na tejto ceste a to tým, že im zmätie reč, aby si medzi sebou nerozumeli.

Ako sa Hospodin rozhodol, tak aj urobil. Na zemi vypukol nepredstaviteľný zmätok. Keď sa stretli dvaja ľudia a jeden sa pozdravil, ten druhý mu nerozumel. To spôsobilo, že nedokázali naďalej stavať spoločne jedno mesto a ľudia sa rozptýlili po celej zemi. Toto mesto dostalo názov Bábel, čo hebrejsky znamená „zmätok“, pretože tam Boh zmiatol ľudskú reč.

